

Motion till riksdagen 2009/10:T473

av Emma Henriksson (kd)

Överprissättning i taxinäringen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder för att komma till rätta med överprissättningen i taxinäringen.

Motivering

Inom taxinäringen råder liksom i övriga grenar av tjänstenäringen fri prissättning. I få andra näringar finns dock samma möjlighet som i denna att dra nytta av ovana kunders bristande kunskap om prissättningen. De stora etablerade bolagen håller sig med en väl definierad prissättning som är tydlig för kunden. Detta gäller även för många av de mindre åkarna.

Dessvärre finns i branschen ett antal aktörer som utnyttjar den fria prissättningen till att medvetet lura kunder, framförallt händer detta i Stockholmsområdet. Ofta försöker dessa åkare dessutom att framstå som tillhörande något av de större bolagen, genom likheter i namn och skyltarnas utformning. De som blir lurade är oftast turister som har begränsade möjligheter att känna till vilka bolag som finns och hur dessa kan särskiljas.

Överprissättningen kan vara upp till flera hundra procent jämfört med normalt prisintervall. Såväl metoden att ange mycket höga fasta priser på vissa sträckor som metoden att använda ett högt taxameterpris används vid överprissättningen. Till exempel förekommer prissättning där det skyltas ett normalpris sträckan Arlanda–Stockholm men där det finstilt anges ett mångdubbelt högre pris omvända vägen från Stockholms innerstad till Arlanda. Alternativt anges att den sträckningen är det taxameterpriset som gäller, vilket kan innebära en nota som slutar närmare 3 000 kr, det vill säga cirka fyra till sex gånger så mycket som de större bolagens prissättning för samma sträcka.

Länsstyrelsen i Stockholm konstaterar i en skrivelse till Näringsdepartementet att de inte kan göra något åt detta problem inom gällande lagstiftning.

Fel! Okänt namn på

Eftersom de utsatta ofta är turister som har begränsade möjligheter att bestrida prissättningen är det även svårt att veta i vilken omfattning detta förekommer. Uppenbart är dock att det inte bara är enskilda isolerade händelser utan att det i vissa delar av näringen har blivit en etablerad metod. Sveriges rykte bland internationella turister och näringslivsrepresentanter tar allvarlig skada av företeelsen.

Det är min mening att det snarast bör utredas vilka åtgärder som kan vidtas för att komma till rätta med överprissättningen i taxinäringen.

Stockholm den 5 oktober 2009

Emma Henriksson (kd)